

nødvendigt at opholde os ved dem. Derimod foreligger der jo et lille Forflag fra Udvalgets Formand, som gaar ud paa, at der istedetfor sex sættes to og at Ordene „første Bidrag“ udgaa. Det er ikke min Hensigt at motivere dette Forflag i dets Realitet, da det er en Selvsølge, at Forslagsstilleren selv agter at gjøre det. Jeg ønsker kun her at gjøre det ganske klart, hvad Betydning dette Forslags Opstilling og Vedtagelse har, og det finder jeg saameget mere Anledning til, som jeg har set, at man fra forskjellige Sider paa en mærkelig Maade har misforstaaet Forslaget og opfattede det som et Slaags Mæglingsforflag eller Mellemforflag, en Anerkjendelse af Principet om Kanonerne, men saaledes, at vi blot ønskede to istedetfor sex. Det er selvsølgelig en fuldstændig Misforstaaelse. Forslaget er — som ærede Medlemmer ville se — ikke noget Vædringsforflag, men et subsidiært Forflag: Forslagets Betydning ligger paa et helt andet Punkt. For at gjøre dette klart skal jeg tillade mig med faa Ord at vise, hvorledes Stillingen vil blive ved Afstemningen, efterfom denne falder i den ene eller anden Retning. Dersom vort principale Forflag vedtages, nemlig at selve Post 32 stryges, ville alle sex Kanoner falde bort, saa at vi overhovedet blive fri for at faae nogen af de sex Kanoner; men dersom dette Forflag bliver forkastet, hvad vi maa være belavede paa, hvad vil der da staa paa Finantsloven? Da vil der være bevilget to Kanoner for iaar og Lovet fire Kanoner til i de to næste Aar, thi Post 32 opløser sig jo i de to Ting: Bevilling af to Kanoner for iaar og Løfte om fire Kanoner i de næste to Aar, eller med andre Ord: en Bevilling af 800,000 Kr. for iaar og en Binden af Rigsdagens Bevillingsmyndighed for 2 Aar med 800,000 Kr. i ethvert af disse to Aar. Altsaa, naar vort Forflag forkastes, vil der ikke være nogen Mulighed for at blive fri for de to Kanoner; der er ingen Mulighed for en Afstemning, hvorigjennem vi kunne blive fri for dem, saafremt man forkaster vort Forflag. Derimod er der endnu en Mulighed for at hævede Rigsdagens Frihed i de to følgende Aar, og denne Mulighed er aabnet gjennem det af det ærede Medlem stillede Forflag. Efterat Folkethinget har begaaet den efter min Mening store Feil at bevilge de sex Kanoner, aabner Forslaget en Mulighed for at værne om dette Things Frihed i de to følgende Aar ved at stryge Løftet i Bevillingen; de to Kanoner kunne vi ikke faae strøgne, naar vort principale Forflag er forkastet, men Løftet kunne vi endnu faae bort. Denne Binden af Folkethinget i to Aar i Træk kunne vi maaske endnu faae bort ved det ærede Medlems Vædringsforflag. At der altsaa i dette Forflag staa to Kanoner, betyder ikke, at vi ville give to Kanoner, men at de Herrer have givet to Kanoner — det er en nødvendig Redaktionsform, ellers kan det ikke komme til

Afstemning. Meningen er at udstemme Løftet, at fritage Folkethinget for i to Aar at være bagbunden til at stemme for disse Kanoner. Jeg kan altsaa tænke mig, at ærede Medlemmer, der i og for sig ere stemte for iaar at give de to Kanoner, dog kunne have nogen Betænkelighed ved at binde Thinget endnu i to Aar til at give to Kanoner hvert Aar til en saa enorm Sum, og for at gjøre det muligt for disse Medlemmer at gjøre noget af den forrige Gang gjorde Skade god igjen er det, at Forslaget er stillet. Med andre Ord: Forslaget har kun den Betydning at flikke Things Frihed næste og næstnæste Aar. Stemmer man imod vort principale Forflag, saa giver man to Kanoner iaar og Løfte om fire Kanoner ad Aare; forkaster man dette Forflag, men stemmer for det subsidiære, saa frier man os for Løftet, som er noget af det Værste at have paa sig. Stemmer man derimod ogsaa mod det subsidiære Forflag, erklærer man derved, at man ikke blot vil have de to Kanoner iaar, men at man vil binde Rigsdagen tre Aar igjennem til at give disse Kanoner. Det er nu det, jeg først vil se, om det skulde være Things Frihed, ikke blot at give de to Kanoner iaar, hvad der kan være galt nok, men ogsaa at ville binde sig til i to Aar i Fremtiden at give to Kanoner hvert Aar, Noget, som man ikke kan vide, om man ikke vil fortryde bittert, fordi det kan medføre Uleilighed og Udgifter og Fortrydelser, som man i Diebliffet ikke aner. — Hertil skal jeg indfranke mig, da jeg ikke finder Anledning til at komme ind paa Forflag, hvorom der ikke hersker nogen Uenighed mellem mig og den ærede Ordfører.

Scaventus: Hvad angaar Forslagene til Krigsministeriets ordinære Budget, da har jeg Intet at tilføie til, hvad der blev yttret af den ærede Ordfører; derimod har jeg nogle enkelte Bemærkninger at gjøre til Forslagene paa § 26. Det er ganske vist, at Forslagene under Nr. 66, 67, 68 og 69 ere, som det er blevet sagt, Gjengangere; men Mindretallet, paa hvis Vegne jeg her tager Ordet, kan ikke Andet end med den høitærede Minister være enigt i, at der ved disse Forslags Forkastelse ved Sagens 2den Behandling er sket en Feil; det er vor Overbevisning, at disse Forslag bør vedtages, thi de ere alle af større eller mindre Betydning for Landets Forsvar. Det første af dem angaar en Bevilling af 500 Remingtonkarabiner til Kavalleriet og Ingeniøerne. Det er allerede til Overflod opløst tidligere, at Beholdningen af disse Karabiner er i den Grad ringe, at det er nødvendigt at skaffe nye. Det tror jeg, Alle maa anerkjende, og det er ogsaa anerkjendt selv fra Flextallets Side, som ikke vil bevilge dem iaar; men, naar denne Nødvendighed er erkjendt,